

KOSTERNIK (1) *sb m*

D sg kostérnikowi.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Nałogowy gracz w gry hazardowe (kości lub karty); oszukujący w grze: Nye zuchwálcowi też yákyemu áni kołternikowi/ ále łtátecznému człówyekowi á pilnemu potrzebá áby [ojciec syna] wręce dał. GliczKsiąż L8v

Cf **KOSTARZ, KOSTERA**

TZ